

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Decretul nr. 456/1969

privind unificarea unor reguli în materie de abordaj în navigația interioară

DECRET

În vigoare

EMITENT

Consiliul de Stat

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 18:26

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/24439>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	12. Articolul 10
2. Articolul 2	13. Articolul 11
3. Articolul 1	14. Articolul 12
4. Articolul 2	15. Articolul 13
5. Articolul 3	16. Articolul 14
6. Articolul 4	17. Articolul 15
7. Articolul 5	18. Articolul 16
8. Articolul 6	19. Articolul 17
9. Articolul 7	20. Articolul 18
10. Articolul 8	21. Articolul 19
11. Articolul 9	22. Articolul 20

Articole

Articolul 1

Republica Socialistă România adera la Convenția privind unificarea unor reguli în materie de abordaj în navigația interioară, încheiată la Geneva la 15 martie 1960, cu următoarea rezerva: "Republica Socialistă România declara, în temeiul articolului 15, că nu se considera legată de prevederile articolului 14 din convenție. Poziția Republicii Socialiste România este aceea ca diferendele privind interpretarea sau aplicarea convenției vor putea fi supuse Curții Internaționale de Justiție numai cu consimțământul părților în litigiu, pentru fiecare caz în parte".

Articolul 2

La depunerea instrumentului de aderare a Republicii Socialiste România se va face o declarație cu următorul conținut: "Republica Socialistă România își rezerva dreptul, în conformitate cu articolul 9 literele a și b din convenție, de a prevedea în legislația sa națională sau în acorduri internaționale ca dispozițiile convenției nu se vor aplica navelor afectate exclusiv exercitării puterii publice, precum și căilor navigabile rezervate exclusiv navigației naționale". Președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU CONVENȚIE privind unificarea unor reguli în materie de abordaj în navigația interioară*)

Articolul 1

1. Prezenta convenție reglementează repararea prejudiciului survenit în urma unui abordaj între nave de navigație interioară în apele uneia dintre părțile contractante, fie navelor, fie persoanelor sau lucrurilor aflate la bordul lor. 2. Prezenta convenție reglementează de asemenea repararea oricărui prejudiciu pe care, fie prin executarea sau omisiunea manevrei, fie prin neobservarea regulamentelor, o nava de navigație interioară l-a cauzat în apele uneia dintre părțile contractante, fie altor nave de navigație interioară, fie persoanelor sau lucrurilor aflate la bordul acestor nave, chiar dacă n-ar fi avut loc un abordaj. 3. Faptul ca navele menționate la pct. 1 și 2 din prezentul articol fac parte din același convoi nu afectează aplicarea prezentei convenții. 4. Pentru aplicarea prezentei convenții:

- a) termenul nava înseamnă, de asemenea, micile ambarcatiuni;
 - b) sînt asimilate navelor: hidroglisoarele, plutele, bacurile și secțiunile mobile ale navei, precum și dragile, gruiile, elevatoarele și orice instalații sau utilaje flotante de natura analoga.
-

Articolul 2

1. Obligația de a repara un prejudiciu nu exista decît dacă acesta rezultă dintr-o culpa. Nu exista prezumție legală de culpa. 2. Dacă prejudiciul rezultă dintr-un caz fortuit, dacă este datorat unui caz de forta majoră sau cauzele sale nu pot fi stabilite, el se suportă de către cei care l-au suferit. 3. În caz de remorcaj, fiecare nava care face parte dintr-un convoi nu este responsabilă decît dacă exista culpa din partea sa.

Articolul 3

Dacă prejudiciul este cauzat din greseala unei singure nave, reparația prejudiciului incumba acesteia.

Articolul 4

1. Dacă doua sau mai multe nave au concurat, prin culpa lor, la producerea unui prejudiciu, ele răspund solidar, în ce privește prejudiciul cauzat persoanelor, precum și navelor care nu au comis o culpa și lucrurilor aflate la bordul acestor nave, fără solidaritate în ceea ce privește prejudiciul cauzat celorlalte nave și lucrurilor aflate la bordul acestor nave. 2. Dacă nu exista responsabilitate solidară, navele care au concurat, prin culpa lor, la producerea prejudiciului, răspund față de cei lezați, în proporția gravității culpei respective; totuși, dacă potrivit împrejurărilor, proporția nu poate fi stabilită sau culpele apar ca echivalente, responsabilitatea este împărțită în părți egale. 3. Dacă exista responsabilitate solidară, fiecare din navele responsabile trebuie să ia în sarcina sa o parte a plății către creditor egala cu aceea determinată prin pct. 2 al prezentului articol. Acela care plătește mai mult decât partea sa are drept de regres, pentru excedent, împotriva aceloră dintre codebitorii lui care au plătit mai puțin decât partea lor. Prejudiciul datorat insolvabilității unuia dintre codebitori se repartizează între ceilalți codebitori în proporțiile determinate la pct. 2 al prezentului articol.

Articolul 5

Responsabilitatea stabilită în articolele precedente subzistă în cazul în care prejudiciul este cauzat din culpa unui pilot, chiar atunci când pilotajul este obligatoriu.

Articolul 6

Acțiunea pentru repararea prejudiciului suferit nu este subordonată nici unei formalități speciale prealabile.

Articolul 7

1. Acțiunile pentru repararea prejudiciilor se prescriu în termen de 2 ani de la producerea evenimentului. 2. Acțiunile în regres se prescriu în decurs de un an. Aceasta prescripție curge fie începând din ziua în care a intervenit o hotărâre judecătorească definitivă fixând cuantumul responsabilității solidare, fie, în cazul în care nu ar fi existat o astfel de hotărâre, începând din ziua plății care da loc la regres. Totuși, în ceea ce privește acțiunile referitoare la repartizarea plății unui codebitor insolubil, prescripția nu poate curge decât începând din momentul în care cel în drept a luat cunoștința de insolvabilitatea codebitorului sau. 3. Întreruperea și suspendarea acestor prescripții sînt reglementate prin dispozițiile legii tribunalului sesizat, care reglementează aceste probleme.

Articolul 8

1. Dispozițiile prezentei convenții nu privesc limitările de ordin general pe care convențiile internaționale sau legile naționale le aduc responsabilității armatorilor, proprietarilor de nave și cărașilor, cum sînt limitările bazate pe tonajul navei, puterea mașinilor sale sau valorii sale, sau cum sînt cele rezultînd din facultatea de abandon. De asemenea, ele nu privesc obligațiile rezultînd din contractul de transport sau din orice alte contracte.
2. Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică reparării prejudiciilor care provin sau rezultă din însușirile radioactive, sau în același timp din însușirile radioactive și din proprietăți toxice, explozive sau alte însușiri periculoase ale combustibililor nucleari ori din produse sau deșeuri radioactive.

Articolul 9

Fiecare parte contractantă va putea, în momentul în care semnează sau ratifică prezenta convenție sau adera la aceasta, să declare:

- a) ca își rezerva dreptul de a prevedea în legislația ei națională sau în acordurile internaționale ca dispozițiile prezentei convenții nu se vor aplica navelor afectate exclusiv exercitării puterii publice;
- b) ca își rezerva dreptul de a prevedea în legislația ei națională că nu va aplica dispozițiile prezentei convenții pe căile navigabile rezervate exclusiv navigației ei naționale.

Articolul 10

1. Prezenta convenție este deschisă semnării sau aderării țărilor membre ale Comisiei economice pentru Europa și țările admise la comisie cu titlu consultativ conform pct. 8 din mandatul acestei comisii. 2. Țările susceptibile să participe la unele lucrări ale Comisiei economice pentru Europa în aplicarea pct. 11 al mandatului acestei comisii pot deveni părți contractante la prezenta convenție, aderînd la aceasta după intrarea ei în vigoare. 3. Convenția va fi deschisă semnării pînă la 15 iunie 1960 inclusiv. După această dată ea va fi deschisă aderării. 4. Prezenta convenție va fi ratificată. 5. Instrumentele de ratificare sau de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 11

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a 90-a zi după ce 5 dintre țările menționate la pct. 1 al articolului 10 vor fi depus instrumentele lor de ratificare sau aderare. 2. Pentru fiecare țară care o va ratifica sau va adera la ea după ce 5 țări vor fi depus instrumentul lor de ratificare sau de aderare, prezenta convenție va intra în vigoare în a 90-a zi după depunerea instrumentului de ratificare sau de aderare a acelei țări.

Articolul 12

1. Fiecare parte contractantă va putea denunța prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. 2. Denunțarea va produce efecte timp de 12 luni după data la care secretarul general va fi primit notificarea.

Articolul 13

Dacă după intrarea în vigoare a prezentei convenții numărul părților contractante se găsește, ca urmare a denunțarilor, redus la mai puțin de 5, prezenta convenție va înceta să fie în vigoare începând de la data la care ultima din aceste denunțări va produce efecte.

Articolul 14

Orice diferend între cele două sau mai multe părți contractante privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții pe care părțile nu le vor fi putut reglementa pe cale de negocieri sau prin alt mod de reglementare va putea fi adus, la cererea oricăreia dintre părțile contractante interesate, înaintea Curții Internaționale de Justiție, pentru rezolvare.

Articolul 15

1. Orice țară poate să declare în momentul în care semnează prezenta convenție sau depune instrumentul de ratificare sau de aderare că nu se considera legată de articolul 14 din convenție în ceea ce privește trimiterea diferendelor în fața Curții Internaționale de Justiție. Celelalte părți contractante nu vor fi legate de articolul 14 față de orice parte contractantă care va fi formulat o asemenea rezerva. 2. Orice parte contractantă care va fi formulat o rezervă conform pct. 1 va putea în orice moment să ridice această rezervă printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 16

Cu excepția rezervelor prevăzute la alineatele a și b ale articolelor 9 și 15 din prezenta convenție, nici o rezervă la prezenta convenție nu va fi admisă.

Articolul 17

1. După ce prezenta convenție va fi în vigoare timp de 3 ani, orice parte contractantă va putea, prin notificarea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, să ceară convocarea unei conferințe, în scopul revizuirii prezentei convenții. Secretarul general va notifica această cerere tuturor părților contractante și va convoca o conferință de revizuire dacă, în decurs de 4 luni de la data notificării adresate de el, cel puțin un sfert din părțile contractante îi vor comunica asentimentul lor la această cerere. 2. Dacă o conferință este convocată conform pct. precedent, secretarul general va înștiința despre aceasta toate părțile contractante și le va invita să prezinte, în decurs de 3 luni, propunerile care ar dori să fie examinate la conferință. Secretarul general va comunica tuturor părților contractante ordinea de zi provizorie a conferinței, precum și textul acestor propuneri, cu cel puțin 3 luni înaintea datei deschiderii conferinței. 3. Secretarul general va invita la orice conferință convocată conform prezentului articol toate părțile vizate la pct. 1 al articolului 10, precum și țările devenite părți contractante prin aplicarea pct. 2 al articolului 10.

Articolul 18

În afară notificărilor prevăzute de articolul 17, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va notifica țărilor menționate în pct. 1 al articolului 10, precum și țărilor devenite părți contractante prin aplicarea pct. 2 al articolului 10:

- a) declarațiile făcute conform alineatelor a și b ale articolului 9;
- b) ratificarile și aderările în virtutea articolului 10;
- c) datele la care prezenta convenție va intra în vigoare conform articolului 11;
- d) denunțările în virtutea articolului 12;
- e) abrogarea prezentei convenții conform articolului 13;
- f) declarațiile și notificările primite conform pct. 1 și 2 ale articolului 15.

Articolul 19

Prezenta convenție este întocmită într-un singur exemplar în limbile franceză și rusă. I se alătură textele în limbile engleză și germană. În momentul în care semnează prezenta convenție sau depune instrumentul sau de ratificare sau aderare, orice țară poate declara că adoptă sau textele franceze sau ruse sau textele engleze sau germane; în acest caz, textul corespunzător va fi valabil de asemenea în raporturile dintre părțile contractante care vor fi folosit același drept și adoptat același text. Cele două texte, francez și rus, vor face dovada în orice alt caz.

Articolul 20

După 15 iunie 1960 originalul prezentei convenții și textele în limbile engleza și germană care îi sînt anexate vor fi depuse secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care va transmite fiecărei țari menționate la pct. 1 și 2 ale articolului 10 copii certificate pentru conformitate cu acest original și textele în limbile engleza și germană. Drept care subscriși, în deplina putere, am semnat prezenta convenție, întocmită la Geneva la 15 martie 1960. ----
